

Kom med i Sommar vid havet!

Uppliv den unika sommaren vid havet! Varje sommartisdag 4.6–15.8 publicerar vi "Sommar vid havet"-annonserhelheten i Hufvudstadsbladet, Västra Nyland, Borgåbladet, Östra Nyland och Hangötidningen. (Obs. Hangötidningen varje torsdag.)

Du har även möjlighet att utvidga paketet, med en finskspråkig annons i Loviisan Sanomat.

Ta kontakt med vår annonsservice för mer information, tfn (09) 1253 558 eller annons@ksfmedia.fi

**Tony's delis legendariska
ANTIPASTO
BORD 10,-**
Mån-lör kl. 17-22 till 3.8.2013
Mån-tor 17-22, fre-lör 17-23
tel. 020 7424 268 • www.tonysdeli.fi

FISKARS ANTIKDAGAR
11.-14.7.2013
Öppet 10-17 Vuxna: 10 € www.fiskarsantikdagar.fi

Lurens Sommar-teater 2013

My Fair Lady

av Alan Jay Lerner
& Frederick Loewe

Regi: Christian Lindroos
Musikalisk ledning: Sofia Finnifä
Koreografi: Mia Koponen • Scenografi: Mats Tuominen
Dräkter: Mona Aho

Denna vecka: ti, ons, to kl. 19 och sö kl. 16
Föreställningar sö, ti, ons och to (sista lö 3.8.)
Biljetter: ÖNUF (019) 532 412

Lurens, från Lovisa centrum 8 km mot Lapträsk www.lurens.fi

Läs tidningen digitalt

- när du vill, där du vill

Mio, min Mio: hemsk men samtidigt

➔ **Astrid Lindgren** hade kanske inte använt termen fantasy när hon skrev Mio, min Mio. Just nu upplever genren emellertid en verklig boom. Raseborgs Sommar-teaters pjäsval sitter som hand i handske. Om vuxna har vant sig att betrakta berättelsen om Mio som en barnbok, så fyller **Bobo Lundén**s (teaterns konstnärlige ledare även under de två kommande åren) dramatisering och regi alla åldrars förväntningar på spännande och hemska äventyr. Så ruskiga att familjens allra minsta kanske bör lämnas hemma.

Sagan är arketyrisk: hjälten är klen och liten, först omedveten om sin enorma uppgift – att besegra det onda. Tack vare sitt rena hjärta och genom att övervinna sin fruktan och vara beredd att offra livet besegrar hjälten till slut ondskan, här personifierad av en ohygglig riddare. Den skräckinjagande Kato spelas av den väldige och monstermaskerade VNUR-ordföranden **Janne Gustafsson** i en av sina riktigt hemska roller. **Julia Hellén** som Mio har en mimik och plastik som omfattar hela känsleregistret. Samspelet med **Putte Ruokolahdis** Jum-Jum är trovärdigt pjäsen igenom.

De vuxna männen i sagan kontrasterar med sina blotta kroppshyddor mot de små hjälterna. Mios färd konung spelas av en frodig **Peppe Krook**, den underjordiske svärdsmidaren, en hefaistosfigur i läderhosor och kedjor, av en ännu frodigare **Kåre Collin**. Det är bara **Dan Idman** som ålar sig fram som utsvulten, Gollum-aktigt fånge i Katos svarta rike, en biroll som han till publikens förtjusning tar ut allt av.

Publiken har genom åren blivit bortskämd med proffsiga skådespelarinsatser. Redan vid premiären förra veckan satt alla insatser som de skulle. Man har också vant sig vid att Raseborgsteaterns uppsättningar vägar ta och också klarar av otroliga dramaturgiska och scentekniska utmaningar, som t.ex. när jätten i Äppelkriget släkte slottsbranden genom att kissa på den. Ofta har man på ett eller annat sätt inkluderat slottsruinen i fonden.

I Mio, min Mio bygger hjälternas färd genom skog och sjö till Katos land på en hel massa finurliga lösningar (och på de faciliteter som den splittnya scenen bjuder på). **Petri**

Horttanas avskalade scenografi (håll ett öga på träden!), den stilerade rekvisitan, men allra mest de fiffiga och fantasirika förvandlingsnumren hos Berättarna skapar illusionen av en lång resa med många överraskningar. Förvandlingsnumren hos gruppen som påminner om kören i antikens dramer visar vad som händer och var på resan vi befinner oss. Aldrig har väl en häst av detta slag förekommit på en teater-scen!

Det händer så mycket samtidigt att man får skärpa sig för att hinna uppfatta alla finesser, inte minst **Jennifer Karlssons** koreografi där hon dansar som Sorgfågeln i sin stilig fägelhamn.

Musiken är en omistlig del av uppsättningen, understryker händelseförloppet och stegrar spänningen i de våldsamma kampscenerna. **Lotta Ahlbäck** har för akustiska ensemblen Øs arrangerat folkmusik från olika håll: svensk, finskugrisk, ja man uppfattar på ett ställe typiskt irländska tongångar. Ett så ovanligt folkinstrument som "jouhikko" (stråkarpa, ett gammalt tagelsträngat instrument) skymtar i orkesterbåset. Musikvalet ökar den arkaiska sagokänslan. Men det sjungs också mycket och väl, precis som vi har vant oss vid i teaterns uppsättningar.

Lotta Lerviks dräkter är allt från fasaväckande goth med kedjor och klor till överdådiga fantasiskapelser, t.ex. Väverskans (hon spelas f.ö. av producenten **Katti Riski**) jättekriolin.

Mio, min Mio spelas fram till den 4 augusti och kommer förmodligen att dra en stor publik eftersom den passar så bra för alla åldrar. Ytterligare förbättrad ljudteknik och vissa omdisponeringar av åskådarläktaren gynnar publiken.

Redan vid premiären kunde man notera att Raseborgs Sommar-teater också har en trogen finskspråkig publik. Detta har beaktats i programbladet, där det finns ett finskspråkigt sammandrag av intrigen.

Ingrid Sandman

Julia Helléns Mio tar till svärdet. Kato spelas Julia Hellén vakuuttaa myös miekan varressa

Mio, min Mio: karmaisevan kaunis

➔ **Astrid Lindgren** tuskin käytti fantasy-nimikettä kirjoittaessaan tarinansa Miosta. Parhailaan fantasy-genre kokee valtavan buumin. Raseborgs Sommar-teaterin näytelmävalinta osuikin nappiin.

Aikuiset ovat ehkä tottuneet pitämään Mioa lasten kirjana. **Bobo Lundénin** (joka on valittu teatterin taiteelliseksi johtajaksi myös kahden tulevan vuoden ajaksi) dramatisointi ja ohjaus toteuttavat kaikenikäisten toiveet jännittävän hurjasta seikkailusta. Tapahtumat äityvät paikka paikoin niin pelottaviksi, että perheen pienimmät kannattaa jättää kotiin.

Itse tarina on arkkityyppisen kaavamainen: pieni ja heikko sankari ei aluksi edes aavista hänelle lankeavaa suurta tehtävää – pahuuden kukistamista. Kiitos puhtaan sydämensä, voittamalla pelkonsa ja olemalla valmis jopa uhrikuolemaan hän tietenkin selättää pahan vastustajansa.

Tässä kertomuksessa pahuus

esiintyy karmean ritari Katon hahmossa. Ritaria näyttelee kookas, hirviöksi maskeerattu **Janne Gustafsson** (Länsi-Uudenmaan nuorisoseurojen kattojärjestön VNUR:in puheenjohtaja). Mio-poikaa esittävä **Julia Hellén** jaksaa koko pitkän näytelmän ajan ylläpitää vahvaa läsnäoloa ja hän näyttelee ilmeikkäästi ja hän hallitsee kehonkielenkin. Yhteispeli **Putte Ruokolahden** Jum-Jumin kanssa sujuu moitteettomasti.

Esityksen aikuiset mieshahmot muodostavat vaikuttavan vastakohdan pikkuisille sankareille. Mion isää kuningasta esittää rehevän hyväntuulinen **Peppe Krook**, maanalaista miekkaseppää, nahkahousuihin ja ketjuihin pukeutunutta hefaistos-hahmoa vieläkin rehevämpi **Kåre Collin**. Mutta hintelän **Dan Idmanin** näkiintynyt, Klunkusta mallia ottanut vanki tekee sivuosastaan yleisöä suuresti naurattavan poikkeuksen.

Olemme vuosien varrella tottuneet näkemään ammattimaisen hyvää näyttelemistä Raseborgs Sommar-teaterissa. Tämän kesän ensimmäisissä suorituksissa olivat jo loppuun hiottuja. On myös totuttu, että Raaseporissa uskalletaan ottaa vastaan suuriakin näyttämöteknillisiä haasteita; ulkoilmateatterissahan ei ole laitosteatteerin kaikkia varusteita. Mutta vain mielikuvitus asettaa Raaseporissa rajoja ja monissakin produktionissa taustan linnanraunioita on hyödynnetty; niin tänäkin kesänä.

Mio, min Mioissa sankarien reitti läpi metsien ja vetten aina Katon mustaan valtakuntaan kuvataan ovelin ratkaisuin (uudistettu näyttämö tarjoaa uusia mahdollisuuksia). **Petri Horttanan** pelkistetty lavastus (katso esimerkiksi paljaita, maalattuja puunrunkoja!) ja kreikkalaisen Kuoron monimuotoinen käyttö – onkohan näyttämöllä koskaan ennen nähty tuollaista hevosta – suovat illuusion pitkästä ja vaaral-